

ODMAWIANIE (2) *sb n*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone, e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N odmawiani(e) (1). ◊ I odmawianim (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. zbranie się czego nieuczere, Linde XVIII s.v. odmówić.

Niezgadanie się, sprzeciwianie się; repugnantia Mącz; recusatio Cn (2) : Ia bacząc [...] zábawienie ná moim wrzędzie niemále/ wymawiałem fye im s tego [...] / niehcąc fye im pothym częłtym odmawianim vprzykrzyć GroicPorz A3v; Mącz 330c.

Cf ODMAWIAC, ODMOWANIE

LWil